

A Pécsi Ítéltábla Péccsett, a 2013. évi október hó 18. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta az alábbi

Ítéletet:

A másodfokú bíróság a kábítószerrel visszaélés büntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt a **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Szekszárdi Törvényszék 6.B.31/2013/33. számú ítéletét az alábbiak szerint változtatja meg:

- a vádlott cselekményeit a Btk.176.§ (1) bekezdésének III. fordulatában meghatározott kábítószer-kereskedelem büntettének Btk.10.§ (1) bekezdése szerinti kísérletének és 1 rb. a Btk.178.§ (1) bekezdésének I. és IV. fordulatában meghatározott kábítószer birtoklása büntettének minősíti;
- a vádlottal szemben kiszabott halmazati büntetést 2 (kettő) év 2 (kettő) hó szabadságvesztésre és 2 (kettő) év közügyektől eltiltásra enyhíti;
- a szabadságvesztést börtönben rendeli végrehajtani;
- a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének kitöltését követő nap;
- a bűnjelként lefoglalt 3.395 (háromezer-háromszázkilencvenöt) euró és 859.000 (nyolcszázötvenkilencezer) forint lefoglalását megszünteti, és kiadni rendeli a vádlott részére azzal, hogy azt a bűnügyi költség megfizetésének biztosítására visszatartani rendeli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott védője enyhítés végett jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta azzal, hogy a másodfokú bíróság rendelkezzen a bűnjelként lefoglalt pénzeszközök tekintetében a lefoglalás megszüntetéséről is.

A vádlott védője a nyilvános ülésen bejelentett jogorvoslati kérelmének megfelelő tartalommal szólalt fel, egyben indítványt tett az elbíráláskor hatályban lévő büntető törvény alkalmazására is.

A másodfokú bíróság a jogorvoslattal megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése alapján - a Be.348.§ (2) bekezdésében írt korlátok között - az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. Nem volt tárgya tehát a fellebbezési eljárásnak az elsőfokú bíróság ítéletének eljárást megszüntető, első fokon jogerőre emelkedett rendelkezése.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást - figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdésének a) pontjára - az iratok tartalma alapján az alábbiak szerint egészítette ki, illetve helyesbítette:

- a vádlott 2013. július 9. és 2013. augusztus 14. között **pszichiáter**¹ pszichoterapeutánál kábítószer fogyasztást gyógyító orvosi kezelésen vett részt. 2013. szeptember 1-én Németországban vállalt munkát.
(Orvosi igazolás és német nyelvű munkáltatói, valamint társadalombiztosítási igazolás a másodfokú bíróság iratai között, a 4. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvhöz csatolva.)
- A vádlott nem szenved és nem szenvedett a cselekmény elkövetésekor sem az elmeműködés olyan kóros állapotában, amely képtelenné tenné cselekménye következményeinek a felismerésére vagy arra, hogy e felismerésnek megfelelően cselekedjen.
(szakértő1 és szakértő2 ideg-elmeszakértői véleménye a nyomozati iratok 619-629. oldalain.)
- Az elsőfokú határozat 4. oldalának 5. bekezdésében írt időpont helyesen a 2012. évi május hó 15. napja.
- A vádlott által lakott szám alatti ingatlan hálósobájának szekrényéből helyesen 3,64 gramm nettó tömegű marihuána, míg az ingatlanhoz tartozó helyrajzi számú hétvégi ház mélyhűtőjéből helyesen 1947,61 gramm nettó tömegű lefagyasztott állapotú marihuána és az elsőfokú határozatban írtakon túlmenően 13,83 gramm fehér színű, nedves állapotú anyag (por) is lefoglalásra került *(lefoglalásról készült jegyzőkönyv, nyomozati iratok 231. oldal).*
- a vádlott előre nem egyeztetett vételár ellenében eladás céljából szállította volna külföldre az általa vezetett.....-.....forgalmi rendszámú Mitsubishi Lancer típusú gépkocsi csomagtartójának kárpitja alatt lévő pótkerék alá elrejtett 91,32 gramm nettó tömegű marihuánát.

Az ekként kiegészített, illetve helyesbített tényállás most már mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól: az a

rendelkezésre álló, nagyobb részt egyező tartalmú bizonyítékok helytálló értékelésén alapul.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok betartásával, a szükséges körben folytatta le. Ennek során megvizsgálta és értékelte azokat a bizonyítékokat, amelyek alapján a vád tárgyává tett eseményekre vonatkozó bizonyító tények megnyugtató módon megállapíthatóak voltak. Ítéletének indokolásában a bizonyítékok részletes áttekintésével adott számot értékelő tevékenységéről.

Az ügy sajátossága az eredményes felderítésben foglalható össze, így abban, hogy a vádlott által vezetett-.....forgalmi rendszámú Mitsubishi Lancer típusú gépkocsiból, ruházatából, valamint az általa lakott ingatlanban és a hozzá tartozó hétvégi házban foganatosított házkutatás során egyebek mellett mindösszesen 2.043,38 gramm általa termesztett növényi anyagot foglaltak le, melyek kannabinoid vegyületeket, köztük delta-9-THC-t tartalmaztak.

A helyszíni szemléről készült jegyzőkönyvek, a vegyészszakértői vélemény, valamint a vádlott beismerő vallomásának egybevetésével tehát a tényállás kellő részletességgel tisztázható volt, az - a nyilvánvaló elírási hibák kijavítása, illetve a vádlott személyi körülményei tekintetében tett kiegészítések, továbbá annak rögzítése után, hogy eladás céljából szállította volna külföldre a 91,32 gramm nettó tömegű marihuánát - a Be.352.§ (2) bekezdésében írtak szerint irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

E tényállásból az elsőfokú bíróság helytállóan következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére, és cselekményeinek minősítése is megfelelt az elsőfokú bíróság határozatának meghozatalakor hatályban volt anyagi büntető jogszabályoknak.

Az irányadó tényállás szerint a vádlott 2011 júniusától a szám alatti lakható prэшáz mögötti szőlőben értékesítési céllal delta-9-THC tartalmú növényi egyedeket termesztett, amelyből 2012. május 15-én elsőként 91,32 gramm nettó tömegű marihuánát D. C. (Dodo) nevű ismerősének kívánt külföldre szállítani.

E magatartást az elsőfokú bíróság - az elkövetéskor hatályban volt büntető törvény rendelkezései alapján helyesen - az 1978. évi IV. törvény 282/A.§ (1) bekezdés III. fordulatában meghatározott kábítószerrel visszaélés büntetnének Btk.16.§-a szerinti kísérleteként értékelte.

Ezzel összefüggésben szükséges utalni az 1/2007. Büntető jogegységi határozat III/2/b) pontjában megfogalmazottakra, így arra, hogy a forgalomba hozatal kísérletének tekintendő ezen elkövetési forma bármely rész-cselekményének legalább a megkezdése. Az ítélkezési gyakorlat szerint a forgalomba hozatal rész-cselekményei - a kábítószer átadásán túl - többek között az eladók és a vevők felkutatása, közvetítők igénybevétele, az árura vonatkozó előzetes megállapodások

megkötése, az áru tárolásához és a szállításhoz igénybe vett eszközöknek, kísérőknek a biztosítása, az átadás helyszínének felderítése és kiválasztása, egy szóval minden olyan mozzanat, amely azt célozza, hogy a kábítószer - akár további közbeékelődő személyek révén - bekerüljön a kereskedelmi forgalomba (BH 2002/2009. számú eseti döntés).

Az irányadó tényállás szerint a tényállás 2.) pontjában szereplő kábítószer a vádlott továbbértékesítés céljából természetű. Ezen túlmenően azonban a D. C.-val való kapcsolata, a tőle kapott sms üzenet, illetve ennek nyomán az első szállítmány elkészítése, útba indítása már az értékesítés megkezdéseként volt értékelhető.

Hasonlóképpen helyesen értékelte az elsőfokú bíróság az 1978. évi IV. törvény 282.§ I. és IV. fordulatában meghatározott kábítószerrel visszaélés büntettként a tényállás 1.) pontjában leírt - fogyasztásban és fogyasztás céljából történő tartásban megnyilvánuló - cselekményeit.

Az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetése után a 2013. évi július hó 1. napján azonban hatályba lépett a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban Btk.). Ezért a másodfokú bíróságnak vizsgálnia kellett, hogy az elbíráláskor hatályban lévő új törvény nem biztosít-e kedvezőbb elbírálást a vádlott számára.

A Btk.2.§ (2) bekezdésében megfogalmazott jogelv szerint, ha a cselekmény elbírálásakor hatályban lévő új büntető törvény szerint a cselekmény már nem bűncselekmény, vagy enyhébben bírálandó el, akkor az új büntető törvényt kell alkalmazni.

A büntetési tétel és az egyéb rendelkezések egyezősége mellett az 1978. évi IV. törvény 47.§ (2) bekezdése alapján feltételes szabadságra bocsátásnak csak akkor van helye, ha az elítélt börtönben végrehajtandó büntetésének legalább háromnegyed részét kitöltötte.

A Btk.38.§ (2) bekezdésének a) pontja alapján, ha a feltételes szabadságra bocsátás lehetősége nem kizárt, annak legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb három hónapnak a kitöltését követő nap.

A 4/2013. BK vélemény értelmében határozott tartamú szabadságvesztés esetében a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének legkorábbi, törvény erejénél fogva kötelező időpontjára vonatkozó rendelkezés a Btk.2.§ (1)-(2) bekezdése szerinti elbírálás fogalmába tartozik. Megváltozása alapot ad - enyhébb elbírálás címén - az új törvény alkalmazására.

Ezen értékelő tevékenységet elvégezve és a fentiekben írt körülményeket figyelembe véve a másodfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy az elbíráláskor hatályban lévő Btk. enyhébb elbírálást eredményez a vádlott

vonatkozásában, ezért a Btk.2.§ (2) bekezdése alapján a vádlott cselekményeinek jogi értékelésekor azt alkalmazta.

Erre figyelemmel a cselekmények helyes minősítése a Btk.176.§ (1) bekezdésének III. fordulatóban meghatározott kábítószer-kereskedelem büntettének Btk.10.§ (1) bekezdése szerinti kísérlete és a Btk.178.§ (1) bekezdésének I. és IV. fordulatóban meghatározott kábítószer birtoklása büntette.

A vádlottal szemben a Btk.81.§ (2) és (3) bekezdésére is figyelemmel 2 évtől 12 évig terjedő szabadságvesztés volt kiszabható, melynek a Btk.80.§ (2) és (3) bekezdése szerinti középértéke 7 év szabadságvesztés.

A büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság helyesen tárta fel. A vádlott személyi körülményeiben történt változásra figyelemmel a másodfokú bíróság további enyhítő körülményként értékelte, hogy a kábítószer fogyasztásával összefüggésben orvosi ellátásra jelentkezett, illetve, hogy külföldön munkát vállalt.

Az egyebekben helyesen feltárt bűnösségi körülmények alapján a másodfokú bíróság úgy látta, hogy az elsőfokú bíróság a vádlottal szemben indokolatlanul súlyos fő- és mellékbüntetést szabott ki. Az enyhítő körülmények számára és nyomatékára figyelemmel - nagy súllyal értékelve büntetlen előéletét és a súlyosabb bűncselekmény kísérleti szakban maradását - a főbüntetés tartamát 2 év 2 hónap szabadságvesztésre enyhítette. Ezzel arányban állóan a mellékbüntetést is 2 évre leszállította.

Az enyhítést célzó jogorvoslati kérelmet tehát megalapozottnak találta a másodfokú bíróság.

A szabadságvesztést a vádlott vonatkozásában a Btk.35.§ (1) bekezdése és a Btk.37.§ (2) bekezdés a) pontja alapján börtönben rendelte végrehajtani.

A Btk.38.§ (1) bekezdése értelmében rendelkezni kellett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról: a vádlott a Btk.38.§ (2) bekezdésének a) pontja alapján legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

A közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazása a Btk.61.§ (1) bekezdésén, míg annak tartama a Btk.62.§ (1) bekezdésén alapul.

Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a bűnjelként lefoglalt 3.395 eurót és 859.000 forintot a Be.157.§ (2) bekezdése alapján a bűnügyi költség megfizetésének biztosítására visszatartotta. Tévedett azonban, amikor a visszatartás mellett a Be.155.§ (1) bekezdése alapján a bűnjelként lefoglalt pénzeszközök lefoglalását nem szüntette meg és azt nem rendelte kiadni a

terheltnek. Ezért a másodfokú bíróság - egyetértve a fellebbviteli főügyészség e körben tett indítványával - a bűnjelként lefoglalt 3.395 euró és 859.000 forint lefoglalását megszüntette, és kiadni rendelte a vádlott részére azzal, hogy azt a bűnügyi költség megfizetésének biztosítására visszatartotta.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság - a Be.372.§ (1) bekezdése alapján - az elsőfokú bíróság ítéletének a cselekmények minősítésére, a büntetőjogi jogkövetkezményekre és a bűnjelként lefoglalt pénzeszközökre vonatkozó részét megváltoztatta.

Az egyéb rendelkezések törvényesek voltak, így azokat a Be.371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

P é c s, 2013. október 18.

Dr.Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr.Bencze Beáta s.k. előadó bíró,
Dr.Domonyai Alexa s.k. bíró

A Szekszárdi Törvényszék 6.B.31/2013/33. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.II.301/2013/4. számú ítélete folytán - az abban írt változtatásokkal - a 2013. évi október hó 18. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

.Krémer László s.k.
a tanács elnöke